تنفس سریع گذاری نوزادی(TTN)

یکی از شایع ترین مشکلات تنفسی در نوزادان، تنفس سریع است که علت آن باقی ماندن مایع ریوی جنینی است. تولید مایع ریوی در جنین در داخل رحم معمولا با هورمونهای استروئیدی و کاتکولامین ها متوقف می شود. کاتکولامین ها مواد فیزیولوژیکی مانند دوپامین و آدرنالین هستند که عموما به عنوان انتقال دهنده های عصبی عمل می کنند.

این مواد شیمیایی معمولا در جریان زایمان فعال می شوند و همین عمل موجب جذب مایع از طریق آلوئول یا مجاری و کیسه های تنفسی می گردد. باقی ماندن این مایع در ریه ها زمانی که ریه ها باید از هوا پر شوند، باعث اختلال تنفسی می شود.

به زبان ساده می توان گفت این مشکلات و پیچیدگی ها اغلب زمانی اتفاق می افتد که زایمان به صورت سزارین انجام شود، زیرا جنین از فرآیند زایمان محروم می شود و در نتیجه محرک هایی که باعث ترشح هورمونها و کاتکولامین ها می شود، ایجاد نمی گردد.

همچنین استفاده از برخی داروها در اواخر دوره حاملگی می تواند چنین مشکلی را ایجاد کند.

بلافاصله پس از تشخیص تنفس سریع، ماسک اکسیژن با غلظت حداکثر 40 درصد برای درمان این مشکل ضروری است.

منبع:

معاینه تشخیص و درمان بیماریهای نوزادان دکتر احمدشاه فرهت دکتر رضا سعیدی دکتر اشرف محمدزاده

کد سند: QMS-PM-ED-019-00

سندرم دیسترس تنفسی نوزاد

گروه هدف والدین

تهیه کننده : گروه آموزش به بیمار

بیمارستان امام جعفر صادق (ع) الیگودرز

بهار ۱۴۰۵

شماره تماس :۴-۰۶۶۴۳۳۲۳۰۹۲
داخلی :۱۰۳۵

آپنه :

به معنی توقف تنفسی است. به طور طبیعی نوزادان دارای تنفس دوره ای هستند بدین صورت که به دنبال چند تنفس سریع یک مرحله توقف تنفس وجود دارد که بیشتر از 20 ثانیه طول نمی کشد. در صورت طولانی بودن مدت آپنه و همراه بودن با کاهش تعداد ضربان قلب و تغییر رنگ پوست، غیرطبیعی محسوب شده و باید دنبال علت آن بود.
آپنه معمولا در نوزادان نارس به علت نارس بودن قسمتی از مغز که کنترل تنفس را برعهده دارد، بوجود می آید.
اکثر نوزادان که در 30 دقیقه یا کمتر متولد می شوند دچار آپنه می شوند. آپنه با بالا رفتن سن کاهش می یابد.

آپنه می تواند به علل دیگری نیز بوجود آید که عبارتند از:

عفونت ریه ها، عدم رسیدگی ریه ها، عفونت خونی، کم خونی، مشکلات مغزی و سایر علل.
نوزادان تا زمانی که آپنه به مدت 24 تا 48 ساعت تکرار نشود در بخش مراقبت های ویژه نوزادان بستری می شوند.

افزایش تعداد تنفس در نوزادان رسیده یا نارس به دنبال زایمان طبیعی یا سزارین که در طی آن هیچ مشکلی نیز پیش نیامده است، این حالت بوجود می آید. در صورت بروز این مشکل نوزاد دچار تنفس تند (بیشتر از 60 بار در دقیقه)، تو کشیدگی قفسه سینه و تغییر رنگ پوست به صورت کبودی می شود. معمولا نوزادان به سرعت و در عرض 3 روز بهبود می یابند. در صورت نیاز برای کمک به تنفس نوزاد اکسیژن داده می شود.
یکی از شایع ترین و زودرس ترین بیماری هایی که نوزادان نارس با آن مواجه می شوند سندرم زجر

ریه های نوزاد نارس به خاطر عدم تولید ماده ای مهم به نام سورفکتانت به خوبی باز نمی شوند. در صورت پیش بینی تولد زودهنگام نوزاد، در زمان بارداری دارویی به مادر تجویز می شود تا از سندرم زجر تنفسی جلوگیری کند. پس از تولد نیز در صورت بروز این مشکل سورفکتانت مصنوعی به نوزاد داده می شود.
در اغلب موارد نوزادان نارس به خاطر کمبود سورفکتانت و تا زمان رسیدگی ریه ها برای مدتی

به دستگاه تهویه مصنوعی وصل می شوند.

